

дата Радулъ? Какво ставаше съ Илиица, Георги, Проданъ...
Не знаеха.

Царица Елена и Ана ѝ бѣха пратили по едно-две писма, написани очевидно подъ зоркото око на бдяща охрана. Витлеемъ бѣ отново заминалъ за Римъ, да довърши богословскитѣ науки, а отъ тамъ щѣше да отиде да следва въ Парижкия университетъ. Отъ Иоанъ — чикаква вестъ.

Веднѣжъ тя реши. Ще отиде при Анри и ще му изповѣда всичко. По-добре да получи гнѣва и ненавистята му, отколкото това вѣчно, безкрайно, смъртно очакване.

Вратата на работната му бѣ отворена. Отъ нея долиташе възбудения звѣнливъ гласъ на императора:

— Биандрате пакъ се е върналъ въ Тесалоника! Отново ще полуматъ старитѣ разправии... Тъкмо сега, когато въ България се готви нѣкакво ново възстание. Този честолюбивъ монфератецъ е способенъ да влѣзе въ връзки съ Иоановитѣ люде и да подкрепи бунтовниците противъ Борила, само за да смаже насъ.

Кононъ дѣо Бетюнъ отвърна:

— Помислете си, какво би станало, ако Иоанъ успее да се върне въ България и влѣзе въ съюзъ съ ломбардитѣ и епирцитѣ противъ насъ. Свършено е съ Константинѡвградската империя. Помните ли Иоанициусъ?

Мария застана вкаменена. Толкова омраза и страхъ бликаше въ устата на императора и Кононъ противъ Иоанъ, противъ българитѣ, противъ баща ѝ...

А тя бѣ дошла да иска отъ тѣхъ помощъ и съветъ. Да имъ разкрие сърдцето и тайнитѣ си...

Тръгна изъ кубикулумитѣ, излѣзе на тераситѣ, спусна се по стълбитѣ надолу къмъ градинитѣ. Сърдцето ѝ кипѣше въ гореща ненавистъ къмъ враговетѣ на бащиния ѝ родъ. Усѣти всичко наоколо си чуждо и студено, сама тужденка срѣдъ цѣлия този приказно красивъ свѣтъ. Бѣ ранна пролѣтъ. Тънки ухания изпълваха въздуха съ замайвацио опиянение. Синята вода се разстилаше, гладка, лъскава като стъкло. Стройнитѣ кипариси се издигаха черни и неподвижни, откροени връзъ златното сияние на небето. Ц...